



En scene fra »Spillet om kvinder«.

Chokteater som middel for kvindens frigørelse

Af JOSETTE RIGGERT

SOLVOGNER har siden sin start for ca. fire år siden mere og mere manifesteret sig som et progressivt teatereksperiment. Der arbejdes mere og mere bevidst og artikuleret med samfundsproblemer, og resultatet kan ikke bare aflæses i gruppens popularitet, men nok så meget i dens u-popularitet i diverse borgerlige kredse.

DEN politiske idé bag Solvognerens aktions- eller chokteater (det kalder medarbejderne det) er den antikapitalistiske kamp, solidariteten med arbejderklassen, de socialistiske lande, 3. og 4. verden. Man støtter også andre teater- eller eksperimenterende grupper herunder Christiania-Aktionsteater, der er ment som en kommunikationsform udadtil og et forsvarmiddel for christianitterne, oplyser medlemmer af teatergruppen.

Solvognerens form er aktions- eller manifestationsformen. Det kan foregå ude i byen eller i et bestemt rum. Det kapitalistiske samfund udgør kulisserne, og aktørerne spiller udfordrende og afslørende op til disse kulisser for at afsløre og ændre dem. Man bygger på overraskelsesmomentet, modsigelserne. Choket består i, at noget uventet sker. Her ser man sig i modsætning til det

etablerede teater, hvor stykket er kendt på forhånd, og intet nyt kan ske.

Målet med denne form er aktivisering og en øget bevidsthed om kapitalismens konkrete undertrykkelsesformer samt om den kamp, der skal til for at bekæmpe dem.

SOLVOGNER er meget aktiv i forbindelse med kvindeudstillingen på Charlottentborg. Hertil har en gruppe kvinder med mænd som hjælpere lavet nogle stykker og situationsspil, som der er mulighed for at se på udstillingen.

Det første der blev opført hed »Samfundsbyrullup«. Det søgte at vise, hvordan kvinder gifter sig med kapitalen. »Spillet om kvinder«, som var det andet stykke, handlede om fire kammerater fra en arbejdsplads, deres forskellige forhold, forskellige grader af udbytning og undertrykkelse i hjem og erhverv. Der var indlagt nogle episoder. F. eks. var der en tv-parodi, der viste psykiatriens forskelsbehandling af rige og fattige kvinder. De første ordneres rejser og omsorg, de sidste elektrochok.

Mao og Kina spillede en lysbilled-birolle i stykket. Gruppen ser de kinesiske kvinders indsats for revolutionen som et alternativ for kvinden i de kapitalistiske lande.

Som afslutning på uds-

lingen tænker man sig foruden stykket: »Spillet om kvinder« og situationsspillene en række fortsatte aktioner rundt omkring for at vise, hvor og hvordan kvinden undertrykkes. I sidste uge begyndte man med en busaktion, hvor Solvogner rykkede ud i busserne i myldretiden og ved hjælp af plakater gjorde det klart for passagererne, hvordan kvindelige buschauffører bruges til det hårdeste arbejde i myldretiden.

Solvognerens aktører arbejder kollektivt, dvs. at alle medlemmer deltager både i skriveriet, i stykkerne og løser de rent praktiske opgaver. Det er Solvognerens opfattelse, at denne kollektive form styrker kvindens selvtillid og kampmuligheder. I denne fase er det at deltage i teateraktionerne vigtigere end at skabe det fuldkomne teaterstil efter finkulturelle normer. Kvindegruppen har en idé om, at kvinden bedst egner sig til at føre an i kampen for et andet samfund. Derfor især en appel til kvinderne.

Af fremtidige aktioner fremhæves en aktion vendt imod fødevarerkoncernen Nestlé. Den vil udvide sit marked for tømme og mæser derfor på med en kampagne imod diegivning. Solvogner vil med sin aktion oplyse kvinderne om, at sådan kampagne rammer kvinder.

Chokteater som middel for kvindens frigørelse' artikel fra Land og Folk, 1975 privatet, udstilles nu og frem til den 31. august på Staders Museum for Kunst, Galloperiet i forbindelse med udstillingen 'Den Permanente Samling'. Artiklen er et element ud af flere fra stykket 'Spillet om Kvinder' opført af Solvognerens Kvindegruppe på udstillingen 'Rejsning' på Charlottenborg og i Byens Lys. Udstillingen er kurateret og arrangeret af Ann Sophie von Bülow - det kosmiske hierarki.